

Domácí zvířata a jejich mláďata 13.4.- 17.4

Náměty činností:

Písničky - Když jsem já sloužil, to první léto

Kočka leze dírou, pes oknem

Skákal pes

Já mám koně, vrané koně

Děti písničky znají, můžete si tleskat s rodiči, sourozenci, do rytmu, představovat pohybově zvířátka, o kterých se zpívá

Pes či kočka na ruličce od toaletního papíru

Vyrobte si pejska či kočičku na ruličku od toaletního papíru. Pomůcky: rulička od toaletního papíru kousek čtvrtky barvy lepidlo, nůžky

Omalovánky domácích zvířat ›Obrázky.cz

Čtení si pohádky se zvířátky, povídání si příběhů o zvířátkách, Říkejte si:

Kocour, kočka, koťátko

Kohout, slepice, kuřátka atd.

Řešení hádanek... Má to čtyři nohy, uši, srst, štěká to..co je to?

Kdo je to? Žije v kurníku, dává nám vajíčka

Děti vymýšlejí takovéto jednoduché hádanky s dopomocí sourozenců, rodičů

Hra s plyšáky - domácí zvířátka, pomíchaná s ostatními – vyber jen domácí zvířátka
Nakresli si nebo namaluj barvami tvé nejoblíbenější domácí zvířátko

Rozcvička Pejsek

1. Mírný stoj rozkročný, skrčit upažmo, upažit.
Mot. Pejsek se po ránu protahuje.
2. Vzpor klečmo – vyhrbit páteř, prohnout páteř.
Mot. Pejsek uviděl kočku (vyhrbit), kočka utekla (prohnout).
3. Vzpor stojmo, ručkujeme dopředu a zpět.
Mot. Pejsek zkouší jak má silné packy.
4. Vzpor klečmo, pravou skrčit a zanožit. To samé s levou.
Mot. Pejsek si protahuje zadní packy.
5. Leh, nohy pokrčíme, zvedneme pánev a položíme.
Mot. Pejsek jde kolem mostu.

6. Stoj mírně rozkročný, poskoky na místě.
Mot. Pejsek se raduje.
7. Sed skřižmo, nosem nádech, ústy výdech na hlásku „A“, při výdechu se pěstmi bijeme na hrudi. Mot. Prší.
8. Sed snožmo, propnout špičky, vztyčit špičky.
Mot. Pejsek procvičuje ťapky.

Naše bílá kočka čilá, na stoličku vyskočila.
Pak si očka vyčistila, aby byla celá bílá.
Černá čichá pod pokličku, očichává, co je v mlíčku.
Uskočila poklička, kočka spadla do mlíčka.

Hopsa, hejsa, hopsa,

dáme koňům ovsa
a hříbátkům otavy,
pojedeme do Prahy.

Najdi, kde zvířátko žije a spoj čarou

Neposlušná kůzlátka

Domácí zvířata a jejich mláďata, Pohádky, Z pohádky do pohádky

Přidat komentář

V jedné chaloupce žila koza se svými kůzlátky. Jednoho rána šla koza jako obvykle na pastvu. Když odcházela, varovala malá kůzlátka: „Kůzlátka, děťátka, já jdu na pastvu, abych měla pro vás mlíčko, ale vy buďte hodná a nikomu neotevírejte. Mohl by přijít vlk a všechny vás sežrat.“

Za okny ale kozu slyšel vlk a rozhodl se, že na kůzlátka vyzraje a sežere je. Proto počkal, až koza odejde a potom zatukal na dveře. „Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka. Ve vemínku mlíčko nesu, v hubě voděnku a na rohách travičku.“

Kůzlátka už už chtěla otevřít, ale nejmladší se ozvalo: „Ne, ty nejsi naše maminka, ty jsi zlý vlk. Naše maminka má hlásek jako konipásek, ty máš hluboký a hrubý hlas.“

Vlk tedy odešel s nepořízenou. Šel ke kováři a nechal si jazyk upilovat. Poté se vrátil k chaloupce a volal jemným hláskem: „Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka. Ve vemínku mlíčko nesu, v hubě voděnku a na rohách travičku.“ Kůzlátka mu chtěla otevřít, ale nejmladší zvolalo: „Ukaž nám přes dveře svou nohu, ať poznáme, jestli jsi skutečně naše maminka.“ Vlk ukázal svou nohu a nejmladší řeklo: „Ne, ty nejsi naše maminka. Ty jsi zlý vlk, naše maminka má běloučkou nožku.“

Vlk tedy opět odešel. Tentokrát rovnou k pekaři, aby mu zasypal packy bílou moukou. Poté se vrátil zpět k chaloupce.

„Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka. Ve vemínku mlíčko nesu, v hubě voděnku a na rohách travičku.“ Kůzlátka uvažovala: „Hlásek má jako maminka i nohu má bílou jako naše maminka ale...“ „Ukaž nám ještě ocas.“ Vlk ukázal ocas a nejmladší kůzlátko zvolalo. „Ne, ty nejsi naše maminka, ty jsi zlý vlk. Naše maminka má malý ocásek, ne

takhle velký a huňatý jako ty. Vlk tedy běžel k tesaři, kde si nechal ocas useknout a přišel znovu k chaloupce. „Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka. Ve vemínku mlíčko nesu, v hubě voděnku a na rohách travičku.“ Kůzlátka si opět nechala ukázat nohu i ocas, ale zdálo se jim, že je to skutečně jejich maminka, a tak otevřela.

Jenže vlk skočil do dveří a všechny je sežral. Jen to nejmenší se stačilo schovat do kamen. Poté se šel vlk napít k rybníku a tam usnul. Odpoledne přišla domů koza. Volala svá kůzlátka, ale vylezlo jen to malé vystrašené a hned vyprávělo mamince, co se přihodilo.

Ta neváhala ani chvíli, běžela k rybníku, kde ještě vlk ležel, a tam mu svými rohy rozpárala břicho. Vyskočila kůzlátka a společně s maminkou se radovala, že jsou zachráněna. Od té doby kůzlátka svou maminku poslouchají a nikomu neotevírají.

Povídejte si..kdo byl v pohádce zlý, kdo žil v chaloupce, kdo zachránil kůzlátka apod.